

være Spørgsmaal om Told- og Stattereformer. — Hvad Kjøbenhavns Befæstning angaar, da er der sagt saa meget om det militære Spørgsmaal, at jeg selvfølgelig ikke skal gaa nærmere ind derpaa. For mig som for mange Lægsfolk staar dette Spørgsmaal ganske simpelt og tydeligt. Hvad der er sagt om, hvad store Magter og smaa Magter kunde finde paa, og hvad der kunde ske, dersom vi befæstede Kjøbenhavn, forekommer mig at være fuldstændig ørkesløst. Det er blot forvildende, og det er umuligt derigjennem at komme til noget Resultat. Hvad der staar fast, er, at en Befæstning af Kjøbenhavn som Danmarks saarligneste og vigtigste Punkt er en Forøgelse af Landets defensiva Kræfter, og det er tilstrækkeligt for mig som for saa mange Andre, til at være villig til at bringe de Offre, som i denne Henseende ere fornødne. Naar der er Spørgsmaal om Offre, saa er det ofte og ogsaa ved denne Leilighed kommet frem, at man ganske i Almindelighed har bebrejdet den Side af Nationen, som man kalder Høire — man bruger jo i Reglen disse Partibetegnelser, skjøndt jeg tilstaa, jeg ikke holder af dem — at de have modsat sig en Formues- og Indkomstskat. Nu vil jeg for det Første hævde, at det har Høire som Parti ikke gjort. Der har været mange Udtalelser fra den Side, som ere gaaede i en anden Retning. For mit eget Bedkommende vil jeg sige, at jeg har, da jeg for en halv Snes Aar siden blev opfordret til at stille mig til Folkethinget og kom til at deltagere i det politiske Liv, bestemt udtalt, at jeg var for en saadan Skat, om den var nødvendig til at gennemføre de overordentlige Forsvarsforanstaltninger. Der er ganske vist mange Steder Betæneligheder til Stede, og der er en hel Del af de ærede Herrer, der nu høre til Flertallet i denne Sal, som vistnok paa ingen Maade vilde komme hjem med noget Populært, naar de kom hjem med en Formues- og Indkomstskat. (En Stemme: Nei, det er vist!) Ja, det er fuldstændig rigtigt. Naar man saa stærkt bebrejder Høire, at de ikke ville have denne Skat, tror jeg nok, der er Mange fra den modsatte Side, der i al Hæmmelighed sympathisere med Modpartiet og fortjene at dele denne Anklage med dem. Jeg kan imidlertid ikke indse, at der er en saa overordentlig stor Fare ved denne Skat. Ja, under politisk ophidsede Forhold, hvor Magten misbruges saa ubønhørligt og uden Kritik, kan den ganske vist være farlig. (Hør, hør!) Ja, hvorfor jeg mener, at Faren kommer, tror jeg nok, de ærede Medlemmer kunne forstaa. Min Tanke er den, at Faren kommer ikke fra en Regjering som den, vi have i Dieblisset, men

meget snarere fra helt andre Steder. Men imidlertid, vi have her i Landet den mest løbløse — nei, jeg vil hellere sige den mest ubundne, thi løbløse lyder ikke godt . . . (Munterhed). Ja, de Herrer maa virkelig høre, hvad jeg siger, førend De le. Jeg tænker ikke paa Provisorier eller den Slags Ting. Jeg mener, at vi have en Skat, som er meget lidt løvbunden, nemlig Formues- og Leilighedsafgiften, og jeg kan ikke forstaa den store Frygt, der fra mange Sider næres for ogsaa at komme til en Stats-, Formues- og Indkomstskat. En saadan Skat udføres jo ingenlunde saa hensynsløst, som man fra mange Sider tror, og hvor lidenskabelig end forskellige Sider i Befolkningen kunne staa mod hinanden, viser det sig, at, naar det drejer sig om en virkelig Krænkelse af en Medborger, viger man i det Hele taget tilbage fra den. Om der end findes Exempler paa det Modsatte, forekommer det mig dog, at man i det Hele kan tage et ganske godt Varsel i saa Henseende med Hensyn til en Statsindkomstskat. At de politiske Forhold kunne gøre det farligt, erkjender jeg, ligesom personlige Forhold ikke her kunne komme til at gøre sig gjældende, saaledes som det sker i Kommunerne; men dertil er ikke Andet at bemærke, end at naar et Parti — det være sig de Herrer's Parti eller et andet Parti — faar for stor Magt i Landet og vil misbruge denne Magt, skal det nok finde paa Midler i saa Henseende, hvad enten der findes en saadan Skat eller ikke. Vi have jo alt her i Kjøbenhavn en Indkomstskat, der endog ogsaa er progressiv — ja man kan jo lade være at kalde den saa, om man vil, men da den jo er aftagende fra Begyndelsen, er den i Virkeligheden et Stykke af en progressiv Skat. Naar man ser hen til disse Momenter, forekommer det mig — derom har jeg aldrig næret Tvivl, og det vilde tillige være urigtigt overfor den Del af Befolkningen, som, efter min Mening med Arette, tror sig prægraveret ved en Del af de Skatter, som er paalagt dem — at det afgiver et absolut Vidnesbyrd om, at man er villig til først og fremmest at staffe Midler tilstede til disse overordentlige Forsvarsforanstaltninger gennem en saadan Formues- og Indkomstskat. — Hvad de øvrige fremdragne Punkter angaar, kan jeg, idet jeg ibrigt retter mig efter den høitærede Formands Opfordring til at fatte sig i Korthed, dog ikke undlade at berøre med et Par Ord særlig de Bemærkninger, der ere fremkomne om Kjøbenhavn som aaben By, fordi det jo er Noget, der maa interessere Enhver, om denne Mulighed i Virkeligheden skulde kunne komme til at